समुद्रग्रं तेन त्रहार् बाङ्गं स कृत्तबाङ्गस्तुमुलं ननाद् ॥ ११६॥ स तस्य बाङ्गगिरिशृङ्गकल्पः समुद्ररो राघववाणकृत्तः । पपात तस्मिन् कृरितैन्यमध्ये ज्ञ<mark>ान तां वानर्वाहिनीं च ॥१११॥</mark> ते वानरा भग्रबलावशेषाः पर्यत्तमाश्चित्य भयावसन्नाः। प्रवेपिताङ्गा दृदृशुः सुघोरं नरेन्द्ररचो अधिपसंनिपातं ॥ १२०॥ स कुम्भकर्णोऽस्त्रनिकृत्तबाङुरू निकृत्तपद्मश्च इवाचलेन्द्रः। उत्पारयामास करेण सालं ततो अभि दुद्राव रूणे नरेन्द्रं ॥ १२१ ॥ स तस्य बाङ्गं सक्सालवृत्तं समुखतं पन्नगभोगकल्पं। इन्द्रास्त्रयुक्तेन त्रहार रामो वाणेन वज्राशिनसंनिभेन ॥ १२२॥ स कुम्भकर्णस्य भुजो निकृत्तः पतन्निवाहिः पतगेन्द्रमुक्तः ।